

Research Article

Evaluation of US/UV/SO40- Advanced Oxidation Process on the Removal of Amoxicillin from Aqueous Solutions

Seyedeh Nastaran Asadzadeh¹, Ali Paseban², Mahdi Ghorbanian^{2,3}, Nima Firouzeh³

¹ Assistant Professor of Environmental Health Engineering, School of Health, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran; Scholar of Student Research Committee, Faculty of Health, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

² Assistant Professor of Environmental Health Engineering, School of Health, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran

³ Assistant Professor, Vector-Borne Diseases Research Center, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran

*Corresponding author: Nima Firouzeh, Vector-Borne Diseases Research Center, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnord, Iran. E-mail: nimafirouzeh@gmail.com

DOI: 10.32592/nkums.15.1.70

How to Cite this Article: Asadzadeh S N, Paseban A, Ghorbanian M, Firouzeh N. Evaluation of US/UV/SO40– Advanced Oxidation Process on the Removal of Amoxicillin from Aqueous Solutions. J North Khorasan Univ Med Sci. 2023;15(1):70-78. DOI: 10.32592/nkums.15.1.70

B I I 8/1 8888			
Received: 26 June 2022	Abstract		
Accepted: 06 February 2023	Introduction: Pharmaceuticals, especially antibiotics, are new contaminants that		
Keywords: Advanced oxidation Processes (AOPs) Amoxicillin Degradation pathways Water treatment	Introduction: Pharmaceuticals, especially antibiotics, are new contaminants that have created a major environmental concern because of their cumulative nature, adverse effects, and drug resistance. Their existence in domestic wastewater will pollute water resources. This study aimed to determine the performance of US/UV/SO40– processes in the removal of Amoxicillin (AMX). Method: The current experimental study used ultrasonic waves (US), ultraviolet rays (UV), and sulfate radicals (SO40–). To detect the effect of variables, including contact time (0-120 min), the antibiotic concentration (5-50 mg/l), pH (3-9), persulfate concentration (1-7 mM), and the input power (550 W), the reactor has been sampled in different intervals, and the residue concentration was detected using a spectrophotometer in 294 nm length wave. Results: The results showed that the separate use of US and UV had no high operation with the best removal percentages of 33.3% and 13.29%, respectively. Simultaneous use of US/UV/SO40– showed a more high reduction in AMX concentration and the best removal percentage was 94.12% that took place in pH=6, the antibiotic concentration of 5 mg/L, persulfate concentration of 5 mM, and contact time of 120 min.		
	operational process to remove the AMX from an aqueous environment		
	operational process to remove the AwA normal aqueous environment.		

Copyright © 2023 The Author(s); Published by Journal of North Khorasan University of Medical Sciences. This is an open access article, distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) which permits others to copy and redistribute material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

مقاله پژوهشی

بررسی کارایی فرایند اکسیداسیون پیشرفته امواج اولتراسونیک، تابش فرابنفش و رادیکال سولفات در حذف آنتیبیوتیک آموکسیسیلین محلولهای آبی

سیده نسترن اسدزاده'، علی پاسبان^۲، مهدی قربانیان^{۲، ال}، نیما فیروزه^۳

^۱ استادیار، گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران؛ دانش آموخته کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران

^۲ استادیار، گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

^۳استادیار، مرکز تحقیقات بیماریهای منتقله بهوسیله ناقلین، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

***نویسنده مسئول**: نیما فیروزه، مرکز تحقیقات بیماریهای منتقله بهوسیله ناقلین، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران. ایمیل: nimafirouzeh@gmail.com

DOI: 10.32592/n	kums.15.1.70
-----------------	--------------

چکیدہ	تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۰۵
مقدمه : محصولات دارویی بهویژه آنتیبیوتیکها ازجمله آلایندههای نوپدیدی هستند که بـهدلیـل خاصـیت تجمعـی اثرات سوء	تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۱/۱۷
مختلف و ايجاد مقاومت دارويي، نگراني عمده زيستمحيطي ايجاد كردهاند. بنابراين، هدف اين پژوهش، تخمين عملكرد فرايند امواج	
اولتراسونیک، اشعه فرابنفش و رادیکال سولفات در حذف آنتی بیوتیک آموکسی سیلین است.	واژگان کلیدی:
روش کار : در مطالعه تجربی حاضر، بهمنظور حذف آنتیبیوتیک آموکسیسیلین از امواج اولتراسونیک، اشعه فرابنفش و رادیکال	اموكسىسيلين تىغير آ
سولفات استفاده شد. برای تشخیص اثر متغیرها، شامل زمان تماس (صفر تا ۱۲۰ دقیقه)، غلظت آنتیبیوتیک (۵ تا ۵۰ میلیگرم در	نصفيه آب . دش هاي تحديه
لیتر)، PH (۳ تا ۹)، غلظت پرسولفات (۱ تا ۷ میلیمولار) و توان ورودی (۵۵۰ وات)، راکتور در فواصل مختلف نمونهبرداری شد و	رویں۔ ای ۔.ریا فرایندھای اکسیداسیون
برای تشخیص غلظت باقیمانده، از دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۲۹۴ نانومتر استفاده شد.	پيشرفته
یافتهها : نتایج نشان داد که استفاده جداگانه از امواج اولتراسونیک و اشعه فرابنفش با بهترین درصد حذف ۳۳/۳ و ۱۲/۲۹ درصد	
کارایی زیادی نداشت. استفاده هم _ا زمان از امواج اولتراسونیک، اشعه فرابنفش و رادیکال سولفات کاهش شدیدتری را در غلظت	
آموکسیسیلین بههمراه داشت. بهترین بازده حذف در pH=۹، غلظت آنتیبیوتیک ۵ میلیگرم در لیتر، غلظت پرسولفات ۵ میلیمولار	
و زمان تماس ۱۲۰ دقیقه، برابر با ۹۴/۱۲ درصد بود.	
نتیجهگیری: نتایج نشان داد که از فرایند امواج اولتراسونیک، اشعه فرابنفش و رادیکال سولفات میتوان بهعنوان یک فرایند عملکردی	
برای حذف آنتیبیوتیک آموکسیسیلین از محیط آبی استفاده کرد.	

مقدمه

مصرف سالانه آنتیبیوتیکها در جهان بین ۱۰۰ هزار تا ۲۰۰ هزار تن برآورد شده است [۱]. آنتیبیوتیکها پس از مصرف، بهندرت در بدن بهطور کامل متابولیزه میشوند و ۳۰ تا ۹۰ درصد از آنها پس از دفع، بمصورت فعال باقی میمانند [۲]. آنتیبیوتیکها ترکیبات چربیدوست و پایداری هستند که ساختار شیمیایی خود را در بدن بهمدت طولانی حفظ میکنند [۳]. آموکسیسیلین جزء گروه پنیسیلینها و نیمه عمر آن ۸ ساعت است. آموکسیسیلین نوعی ترکیب فعال بیولوژیکی است که روی میکروارگانیسمها اثر دارد [۴]. بیش از ۵۵ درصد از آنتیبیوتیکهای مصرفی در جهان، به آنتیبیوتیکهای گروهβ– لاکتام مربوط میشود که آموکسیسیلین جزء آن است. آموکسیسیلین نوعی آنتیبیوتیک وسیعالطیف است که در پزشکی و دامپزشکی برای درمان عفونتهای باکتریایی معدهای–رودهای و سیستماتیک استفاده میشود [۵–۶].

وجود این آنتی بیوتیکها در محیط و از جمله محیط آبی، ممکن است باعث بروز واکنشهای مختلف از آلرژیهای ساده گرفته تا در برخی موارد، سمیت مستقیم شود. علاوه بر این، وجود این مواد دارویی در محیط زیست منجر به توسعه پاتوژنهای مقاوم به آنتی بیوتیک می شود که به طور بالقوه، عملکرد اکوسیستم و سلامت انسان را تهدید می کند [۷، ۳]. استاندارد قابل قبول سازمان حفاظت محیط زیست می کند [۷، ۳]. استاندارد قابل قبول سازمان حفاظت محیط زیست برای حضور آنتی بیوتیکها در پساب، ۱ میلی گرم بر لیتر است. بنابراین، نیاز به توسعه یک روش جایگزین برای حذف این ترکیب و بنابراین، نیاز به توسعه یک روش جایگزین برای حذف این ترکیب و به حداقل رساندن خطرات زیست محیطی آن احساس می شود [۸]. نمی برد، بلکه فقط آن را از یک مرحله به مرحله دیگر منتقل می کند [۹]. فرایندهای استفاده شده برای حذف آنتی بیوتیکها شامل

Copyright © 2023 The Author(s): Published by Journal of North Khorasan University of Medical Sciences. This is an open access article, distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) which permits others to copy and redistribute material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

فرایندهای لجن فعال، میکروفیلتراسیون و اسمز معکوس است که کاربرد این فرایندها مستلزم احیا یا تعویض بستر و تصفیه پسابهای ثانویه تولیدی است [۱۰–۱۲].

امروزه، استفاده از فناوریهای اکسیداسیون پیشرفته (Advance) امروزه، استفاده از فناوریهای اکسیداسیون پیشرفته (Coxidation Processes: AOPs) هیدروکسیل (OH, HR) و رادیکالهای سولفات (SO₄·-, SR) بستگی دارد و باعث حذف آلایندههای آلی سمی و تبدیل آنها به محصولاتی با سمیت کمتر و در برخی موارد به CO₂، CO₄ و محصولات معدنی طی فرایند معدنیسازی میشود [۱۳]. رادیکال هیدروکسیل با قابلیت روداکس زیاد (2.7 =2° تحت شرایط آزمایشگاهی) بهعنوان نوعی روداکس زیاد (2.7 =2° تحت شرایط آزمایشگاهی) بهعنوان نوعی اکسیدکننده قوی و غیرانتخابی محسوب میشود که با آلایندههای آلی واکنش میدهد [۱۴]. رادیکال سولفات قابلیت روداکس استاندارد ۲/۵ تا ۳/۱ ولت (تحت شرایط آزمایشگاهی) دارد که بهصورت انتخابی با آلایندههای آلی واکنش میدهد [۱۵].

اکسیدانهایی مانند سولفات، در اثر فعالسازی با امواج فرابنفش و اولتراسونیک، رادیکالهایی مانند سولفات و هیدروکسیل را تولید میکنند [۱۵-۱۶]. از طرف دیگر، فعالسازی پرسولفات با اشعه فرابنفش و امواج اولتراسونیک بهدلیل حملونقل آسان، ذخیرهسازی، حلالیت زیاد در آب، پایدارای متوسط و قابلیت روداکس زیاد (۲/۱ ولت) ترجیح داده میشود [۱۷]. علاوه بر این، سولفات واکنشپذیری کمتری با مواد آلی طبیعی (NOM) دارد. بنابراین، برای حذف آلایندههای آلی در محیطزیست با محتوای آلی طبیعی، کمتر مناسب است [۱۸–۱۹]. با توجه به این عوامل، واکنشهای وابسته به رادیکال سولفات بهتازگی بهعنوان فناوری مؤثر برای حذف انواع آلایندههای آلی سمی مانند رنگها [۲۰]، آفتکشها [۱۲] و داروها [۲۲] در آبهای آلوده به کار میروند.

با توجه به وجود کارخانههای متعدد داروسازی و درنتیجه، تولید حجم زیادی فاضلاب حاوی آنتیبیوتیک و همچنین، نظر به مقاوم بودن این ترکیبات نسبت به روشهای متداول تصفیه و استفاده از انرژیهای جدید و کاهش چشم گیر هزینههای اقتصادی، به کار بردن یک فناوری نوین لازم بهنظر میرسد. در این مطالعه، از انرژی

فرابنفش، امواج اولتراسونیک و اکسیدان سولفات (۵٬۵۰/UV) بهمنظور حذف آموکسی سیلین استفاده شد. همچنین، اثر پارامترهای غلظت آموکسی سیلین، غلظت اکسیدان و pH اولیه بررسی شد.

روش کار

مواد مصرفی

آنتیبیوتیک آموکسیسیلین (فرمول شیمیایی C16H19N3O5S3) با وزن مولکولی ۳۶۵/۴۱ گرم بر مول و درصد خلوص ۹۹/۵، همراه با سدیم سولفات (فرمول شیمیایی Na2S2O8) با درصد خلوص ۹۸، از شرکت سیگما آلدریچ آمریکا تهیه شد.

روش کار

این مطالعه از نوع تجربی-کاربردی بود که به صورت ناپیوسته، در مقیاس آزمایشگاهی، روی غلظتهای مختلفی از محلول سنتتیک حاوی آنتی بیوتیک آموکسی سیلین انجام شد. ابتدا، با حل کردن نمک آموکسی سیلین در آب مقطر، محلول استوک آموکسی سیلین (۵۰۰ میلی گرم بر لیتر) به صورت هفتگی تهیه و در تاریکی در دمای ۴ درجه سانتی گراد نگهداری شد. سپس، محلول هایی با غلظتهای مدنظر، با استفاده از محلول مادر تهیه شد. برای تنظیم PH از اسید کلریدریک و سود یک نرمال استفاده شد. تمامی مواد شیمیایی ساخت شرکت مرک آلمان، با گرید آزمایشگاهی و درجه خلوص بالا بودند. بر اساس سایر پژوهش ها، پارامترهای مطالعه شده در این پژوهش عبارت بودند از: PH (۳ تا ۹)، غلظت اولیه آنتی بیوتیک (۵ تا ۵۰ میلی گرم در لیتر)، فرکانس ورودی ۵۵۰ وات و زمان تماس (صفر تا ۱۲۰ دقیقه).

آزمایشها روی نمونههای ۱۰۰ میلیلیتری با غلظتهای مدنظر آنتیبیوتیک انجام شد. پس از تنظیم pH، نمونهها در معرض تابش امواج اولتراسوند و اشعه فرابنفش قرار گرفتند. منبع تابش اشعه فرابنفش، لامپ UV با توان اسمی ۱۶ وات بود که با لوله کوارتزی پوشش داده و در وسط راکتور قرار داده شد. کل این سیستم برای جلوگیری از بازتاب، داخل فویل آلومینیومی پیچیده شد (مشخصات راکتور استفادهشده در شکل ۱ آمده است).

شکل ۱. مشخصات راکتور استفادهشده در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

در فواصل زمانی از پیش تعیین شده، از راکتور نمونه برداری و غلظت آنتی بیوتیک با دستگاه اسپکتروفتومتر UV/Vis مدل T80⁺ PG Instrumen (ساخت شرکت PG انگلیس) در طول موج ۲۹۴ نانومتر قرائت شد. پس از تعیین شرایط بهینه در هریک از فرایندهای اولتراسونیک و فرابنفش، ادامه آزمایشها بهمنظور تعیین بازده تلفیقی سیستم اولتراسونیک، فرابنفش و رادیکال سولفات، در شرایط بهینه انجام شد. در قسمت پایانی پژوهش، بهمنظور سنجش تأثیر PS، غلظتهای مختلف (۱ تا ۷ میلیمولار) از پرسولفات سدیم به راکتور US/UV اضافه و در زمان های مشخص از سیستم ترکیبی نمونه برداشته و با دستگاه اسپکتروفتومتر قرائت شد. بهمنظور تعیین معدنیسازی فرايند، ميزان حذف كل كربن آلى (Total Organic Carbon: TOC) پس از ۱۵ دقیقه و پایان زمان واکنش (۶۰ دقیقه)، در شرایط بهینه بهدست آمد و طبق روش شماره ۵۳۱۰B کتاب روشهای استاندارد برای آزمایشهای آبوفاضلاب، سنجیده شد. آزمایشها با دوبار تکرار انجام شد. برای تجزیهوتحلیل دادهها از نرمافزار Microsoft Excel نسخه ۲۰۱۹ استفاده شد.

يافتهها

بررسی تأثیر pH در کارایی حذف آموکسیسیلین در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

میانگین کارایی حذف آموکسی سیلین در سه سطح pH برابر ۳، ۶ و ۹ در نمودار ۱ نشان داده شده است. مقایسه نتایج نشان داد که کارایی

حذف در سطوح میانی و خنثی pH، بازده بیشتری دارد. لذا، بهمنظور کاهش مصرف مواد شیمیایی برای تنظیم اسید و بازی بودن محیط، pH=۶ بهعنوان بهینه انتخاب شد.

بررسی تأثیر غلظت اولیه آموکسیسیلین در کارایی حذف آموکسیسیلین در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

روند حذف آموکسی سیلین در غلظتهای مختلف (۵، ۱۵، ۳۰ و ۵۰ میلی گرم بر لیتر) در نمودار ۲، نشان می دهد که با افزایش غلظت اولیه آموکسی سیلین، کارایی حذف کاهش می یابد. نتایج نشان داد بیشترین کارایی حذف در غلظت ۵ میلی گرم بر لیتر به دست آمد که به عنوان غلظت بهینه انتخاب شد.

بررسی تأثیر غلظت اولیه پرسولفات در کارایی حذف آموکسیسیلین در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

نتایج حاصل از نمودار ۳ نشان میدهد که با افزایش غلظت پرسولفات در محدوده ۱ تا ۵ میلیمول در لیتر، کارایی حذف بهطور چشمگیری افزایش مییابد، ولی با افزایش بیشتر غلظت پرسولفات، تأثیر چندانی در کارایی حذف مشاهده نشد. کارایی حذف آموکسیسیلین در غلظتهای پرسولفات ۵ و ۷ میلیمول در لیتر تقریباً مشابه هم است. بنابراین، بهمنظور پیشگیری از مصرف بیش از حد پرسولفات، غلظت پرسولفات ۵ میلیمول در لیتر بهعنوان غلظت بهینه پرسولفات برای فرایند در نظر گرفته شد.

نمودار ۱. تأثیر pH اسیدی، خنثی و بازی در بازده حذف آموکسیسیلین (غلظت آموکسیسیلین= ۵ میلیگرم بر لیتر، غلظت پرسولفات= **۵** میلیمولار، زمان تماس= ۱۲۰ دقیقه) در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

نمودار ۲. تغییرات کارایی حذف آموکسی سیلین نسبت به تغییرات غلظت اولیه آن در شرایط بهینه (غلظت پرسولفات= ۵ میلیمولار، زمان تماس= ۱۲۰ دقیقه و PH=۶

مجله دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، دوره ۱۵، شماره ۱، بهار ۱۴۰۲

نمودار ۳. تأثیر غلظت اولیه پرسولفات در بازده حذف آموکسیسیلین (غلظت آموکسیسیلین= ۵ میلی گرم بر لیتر، pH بهینه= ۶ و زمان واکنش= ۱۲۰ دقیقه) در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

بررسی سینتتیک واکنش حذف آموکسیسیلین در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

بهمنظور بررسی میزان حذف آموکسی سیلین در غلظتهای مختلف و مقایسه آنها با یکدیگر، سینتتیک واکنش تعیین شد. مدلهای سینتتیکی شامل درجه صفر، درجه اول و درجه دوم بررسی و مناسب ترین مدل با توجه به ضریب R² انتخاب شد. نتایج حاصل از آزمایش ها حاکی از آن بود که روند حذف آموکسی سیلین در همه غلظتها، از سینتتیک درجه اول پیروی میکند (جدول ۱). با افزایش غلظت اولیه آموکسی سیلین، ثابت سرعت واکنش کاهش مییابد.

جدول ۱. نتایج بررسی سینتتیک تجزیه آموکسی سیلین در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در شرایط بهینه (غلظت آموکسی سیلین= ۵ میلی گرم بر لیتر، .pH=۶. غلظت بهینه پرسولفات= ۵ میلی مولار)

		·) · (· · · · · · · · · · · · · · · · ·	
	پارامتر	معادله	مدل سينتتيک
•/1084 •/8482	$egin{array}{c} \mathbf{K}_0 \ \mathbf{R}^2 \end{array}$	$r_{c} = \frac{dC}{dt} = k_{0}$	درجه صفر
•/•TWV •/9VT&	$egin{array}{c} \mathbf{K}_1 \ \mathbf{R}^2 \end{array}$	$r_c = \frac{dC}{dt} = k_1C$	درجه یک
•/•• IV •/9٣١۵	$egin{array}{c} K_2 \ R^2 \end{array}$	$r_{c} = \frac{dC}{dt} = k_{2}C^{2}$	درجه دو

بررسی تأثیر سینرژیستی فرایند تلفیقی امواج اولتراسونیک، اشعه فرابنفش و پرسولفات در مقایسه با فرایند امواج اولتراسونیک، اشعه فرابنفش و پرسولفات به تنهایی

بهمنظور تعیین اثربخشی فرایند تلفیقی امواج اولتراسونیک، اشعه فرابنفش و پرسولفات در مقایسه با فرایند امواج اولتراسونیک، اشعه فرابنفش و پرسولفات بهتنهایی، شاخص سینرژیستی بررسی شد.

نتایج بهدست آمده حاکی از آن بود که فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در مقایسه با فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات تنها، اثر سینرژیستی یکسانی در همه غلظتهای اولیه آموکسی سیلین دارد و فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در مقایسه با فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در مقایسه با فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در مقایسه با فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در مقایسه با فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در مقایسه با فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در مقایسه با فرایند از ۵ دارد که این اولتراسونیک و معالسازی پرسولفات و تولید بیشتر رادیکالهای آزاد فعال است (نمودار ۴).

نمودار ۴. مقایسه کارایی فرایندهای مختلف در شرایط بهینه

نمودار ۵. بازده حذف TOC در شرایط بهینه (غلظت آموکسیسیلین= ۵ میلی گرم بر لیت، غلظت بهینه پرسولفات= ۵ میلیمولار و زمان تماس= ۱۲۰ دقیقه)

بررسی کارایی فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در معدنیسازی آموکسیسیلین

فرایندهای فتوسونوشیمیایی، توانایی تجزیه ساختاری آلایندههای آلی و درنهایت، معدنی سازی کامل به CO₂ را دارند. معدنی سازی کامل اثر آنتی بیوتیک ها به دلیل پایداری زیاد آن ها بسیار مشکل است. نتایج به دست آمده نشان می دهد که حذف TOC از سینتتیک درجه اول پیروی می کند (نمودار ۵).

بررسی تأثیر رادیکال اسکاونجر در میانگین بازده حذف

بهمنظور بررسی تأثیر رادیکال اسکاونجر در کارایی حذف و تعیین گونههای غالب اکسیدکننده، از دو نوع رادیکال اسکاونجر ترشیاری بوتیل الکل (TBA) بهعنوان اسکاونجر رادیکال هیدروکسیل و متانول بهعنوان اسکاونجر هر دو رادیکال سولفات و هیدروکسیل استفاده شد. نتایج مطالعه نشان داد که با افزودن رادیکال خوارهای ترت بوتانول و متانول، بازده از ۹۶ درصد بهترتیب به ۴۸/۳۴ و ۳۴/۵۵ درصد کاهش یافت. این یافتهها بیانگر این بود که هر دو رادیکال سولفات و هیدروکسیل در تجزیه آموکسیسیلین با فرایند سونوشیمیایی نقش دارند، اما رادیکال غالب در تجزیه آموکسیسیلین، در هر سه سطح pt رادیکال سولفات است.

بحث

بررسی تأثیر pH در کارایی حذف آموکسیسیلین در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

نمودار ۱ نشان داد که بیشترین بازده حذف در PH خنثی حاصل شد. علت کاهش بازده در pH اسیدی، عدم فعالسازی مؤثر پرسولفات و علت کاهش بازده حذف آموکسیسیلین در pH قلیایی، واکنش رادیکال آزاد سولفات با یون هیدروکسیل و تولید یون سولفات و رادیکال آزاد

هیدروکسیل است. رادیکال آزاد هیدروکسیل سریعاً به رادیکال آزاد اکسیژن تبدیل میشود که در مقایسه با رادیکال آزاد سولفات، بسیار ضعیفتر است [۲۳]. نتایج حاصل از مطالعه رضایی و همکاران (۱۴۰۰) در زمینه حذف آموکسی سیلین طی فرایند فتوکاتالیستی نشان داد که PH برابر ۵، بیشترین بازده حذف را دارد [۲۴].

مولکولهای آموکسی سیلین طبیعتی آمفوتریک دارند و نقطه ایزوالکتریک آن برابر با ۵/۲ است. بنابراین، pt فاز محلول، تعیین کننده حالت یونیزاسیون مولکولهای آموکسی سیلین است و بسته به مقادیر pH ممکن است بار مثبت، منفی یا خنثی داشته باشد. همان طور که نمودار ۱ نشان می دهد، بیشترین بازده حذف آموکسی سیلین در pH برابر ۶ رخ داده که نزدیک نقطه ایزوالکتریک است.

این نتایج مشابه با نتایج لشکریانی و همکاران است که تجزیه آموکسیسیلین را با استفاده از فرایند PMS/CoFe₂O₄/G در pHهای مختلف بررسی کردند [۲۵].

بررسی تأثیر غلظت اولیه آموکسیسیلین در کارایی حذف در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

نتایج حاصل از نمودار ۲ نشان داد که با افزایش غلظت اولیه آموکسیسیلین، مقدار کل آموکسیسیلین در محلول آبی افزایش مییابد. درحالیکه، شرایط کاویتاسیون و مقدار رادیکال HO⁰ ثابت است که این موضوع ممکن است کارایی حذف و میزان تجزیه آموکسیسیلین را کاهش دهد. در غلظتهای بیشتر آموکسیسیلین، احتمال برخورد و واکنش بین مولکولهای آموکسیسیلین و رادیکال هیدروکسیل و سولفات کاهش می یابد [۲۶].

علاوه بر این، افزایش غلظت آموکسیسیلین ممکن است منجر به تولید محصولات میانی بیشتر و مقاومتر با میل واکنشی بیشتر شود. بنابراین، کاهش کارایی حذف آموکسیسیلین ممکن است بهدلیل رقابت و

مداخله محصولات میانی حاصل از تجزیه آموکسی سیلین در واکنش با رادیکال های هیدروکسیل باشد که درنهایت منجر به کاهش واکنش آموکسی سیلین با رادیکال های هیدروکسیل می شود. با این حال، با افزایش غلظت آموکسی سیلین در محلول های آبی، مولکول های آموکسی سیلین بیشتری وارد حباب های کاویتاسیون و اینترفاز آب-حباب می شوند و درنتیجه مقدار کل آموکسی سیلین حذف شده افزایش می یابد [۲۷]. نتایج این پژوهش مشابه با نتایج محققان دیگر ازجمله Dulova و همکاران (۲۰۲۰) و Kattel و همکاران (۲۰۲۰) است [۲۸–۲۹].

بررسی تأثیر غلظت اولیه پرسولفات در کارایی حذف آموکسیسیلین در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

نتایج مطالعات متعددی نشان داده است که افزایش غلظت پرسولفات فراتر از یک عدد مشخص، منجر به افزایش بسیار جزئی و حتی کاهش در نرخ تجزیه مواد آلی میشود [۱۸]. منبع تولید رادیکالهای سولفات در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات، پرسولفات است. بنابراین، در غلظتهای زیاد پرسولفات، رادیکالهای سولفات بیشتری برای تجزیه آموکسیسیلین تولید میشود. در مطالعه Sun ممکاران که به بررسی روند کاهش سمیت آموکسیسیلین با استفاده از US/PS/Fe پرداختند، به این نتیجه رسیدند که با افزایش غلظت پرسولفات، بازده حذف آموکسیسیلین بهطور قابل توجهی افزایش مییابد [۱۸].

افزایش غلظت عامل اکسیدکننده تا مقدار معینی سرعت واکنش را افزایش می دهد. به طوری که، با افزایش غلظت پر سولفات بیش از ۵ میلی مولار، روند کاهشی و معکوس در حذف آموکسی سیلین مشاهده شد. با افزایش دُز پر سولفات، رادیکال ^{۲۰۰} SO⁴ بیش از حد تولید می شود که به عنوان رادیکال اسکاونجر عمل می کند و طبق معادلات ۱ و ۲، عاملی برای تبدیل رادیکال سولفات به پر سولفات است. از طرف دیگر، رادیکال پر سولفات با پر سولفات واکنش می دهد و آنیون سولفات تولید می کند که این موارد باعث از بین رفتن رادیکال پر سولفات می شود و کارایی حذف را کاهش می دهد [۱۸].

 $SO_4^{0}+S_2O_4^{2-} \longrightarrow SO_4^{2+}S_2O_8^{0-}$:1 aulch $SO_4^{0+}SO_4^{0-} \longrightarrow S_2O_8$:1 aulch $SO_4^{0-}+SO_4^{0-} \longrightarrow S_2O_8$:1 aulch

بررسی سینتیک واکنش حذف آموکسیسیلین در فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

نتایج حاصل از آزمایشها حاکی از آن بود که با افزایش غلظت اولیه آموکسیسیلین، ثابت سرعت واکنش کاهش مییابد (معادله ۳).

-dTC/dt=kTC ... معادله ۳: معادله ۳ ... معادله ۳ ... معادله ۳ ... در معادله ۳ ... معادل معادل از من مانست می آید. آموکسی سیلین به غلظت اولیه آن در مقابل زمان به دست می آید.

مطالعه Zhang و همکاران روی تجزیه آموکسی سیلین با استفاده از فرایند فتوشیمیایی نشان داد که سینتیک واکنش تجزیه آموکسی سیلین از نوع درجه اول بوده است [۳۰].

بررسی تأثیر سینرژیستی فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در مقایسه با فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات

نتایج بهدستآمده حاکی از آن است که فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در مقایسه با هر فرایند بهتنهایی، اثر سینرژیستی بیشتری دارد که این اثر سینرژیستی چشمگیر فرایند ترکیبی نشاندهنده توانایی بسیار زیاد این فرایند در فعالسازی پرسولفات و تولید بیشتر رادیکالهای آزاد فعال است. با توجه به نتایج، کارایی فرایند UV قابل ملاحظه نیست. این میزان حذف، هرچند ناچیز است، ناشی از فتولیز مستقیم یا هیدرولیز آنتی بیوتیک تحت این شرایط است. نتایج حاصل با مطالعه Wang و همکاران در سال ۲۰۲۱ در زمینه تجزيه PFBA با فرايند پرسولفات/اشعه فرابنفش مطابقت دارد [۳۱]. تنها منبع توليد راديكال آزاد OH° در حضور امواج اولتراسونيك، سونوليز آب است. ميزان راديكال توليدشده طي اين فرايند ناچيز است و قدرت تخریب و حذف آموکسی سیلین تحت این شرایط، چشمگیر نيست. Olushola و همكاران مشخص كردند كه اولتراسونيك بهتنهايي تأثیر ناچیزی در حذف آنتی بیوتیک آموکسی سیلین داشته است [۳۲]. بررسی کارایی فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات در معدنیسازی آموکسیسیلین

فرایندهای فتوسونوشیمیایی توانایی تجزیه ساختاری آلایندههای آلی و درنهایت معدنیسازی کامل به CO2 را دارند. معدنیسازی کامل اثر آنتی بیوتیکها به دلیل پایداری زیاد آنها بسیار مشکل است. نتایج نشان می دهد که حذف TOC از سینتیک درجه اول پیروی می کند. اگرچه فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پرسولفات کارایی قابل ملاحظهای در حذف TOC دارد، عدم معدنیسازی کامل آموکسی سیلین توسط این فرایند نشان دهنده تشکیل فرآوردههای جانبی ناشی از تجزیه آموکسی سیلین طی فرایند است [۲۳]

بررسی تأثیر رادیکال اسکاونجر در میانگین بازده حذف

نتایج نشان داد که فعال سازی پر سولفات توسط اشعه فرابنفش و امواج اولتراسوند منجر به تشکیل رادیکالهای سولفات می شود. حضور رادیکالهای سولفات در محلولهای آبی ممکن است منجر به واکنشهای تبادلات رادیکالی به منظور تولید رادیکالهای هیدروکسیل شود. بنابراین، هر دو رادیکال سولفات و هیدروکسیل مسئول تجزیه آلایندههای آلی توسط فرایند اشعه فرابنفش، امواج اولتراسونیک و پر سولفات هستند. نتایج مطالعه نشان داد که در تجزیه آموکسی سیلین با فرایند سونوشیمیایی، هر دو رادیکال سولفات و هیدروکسیل نقش دارند، اما رادیکال غالب در تجزیه آموکسی سیلین در هر سه سطح اسیدی، خنثی و قلیایی، رادیکال سولفات است [۱۴–۱۵].

نتيجهگيري

نتایج این مطالعه نشان میدهد که فرایند سونولیز و فتولیز بهتنهایی بهعنوان روشی کارآمد برای حذف آنتیبیوتیک آموکسیسیلین از محلولهای آبی استفاده نمیشود، اما افزودن کاتالیست پرسولفات بهطور قابل ملاحظهای بازده حذف را افزایش میدهد. با توجه به نتایج بهدستآمده و با در نظر داشتن اهداف تصفیه، استانداردهای موجود برای تخلیه پساب و کم بودن هزینه عملیاتی، از این فرایند میتوان بهعنوان تصفیه نهایی پساب یا پیشتصفیه در مقیاس وسیعتر نیز استفاده کرد. از طرف دیگر، میتوان از این فرایند برای حذف آنتیبیوتیکها با ساختار

WWTP effluents. *Electrochim Acta.* 2021;**388**:138499. DOI: 10.1016/j.electacta.2021.138499

- Mirzaei A, Chen Z, Haghighat F, Yerushalmi L. Removal of pharmaceuticals from water by homo/heterogonous Fenton-type processes–A review. *Chemosphere*. 2017;**174**:665-688. DOI: 10.1016/j.chemosphere.2017.02.019 PMID: 28199944
- Pirsaheb M, Hossaini H, Janjani H. Reclamation of hospital secondary treatment effluent by sulfate radicals based–advanced oxidation processes (SR-AOPs) for removal of antibiotics. *Microchem J.* 2020;**153**:104430. DOI: 10.1016/j.microc.2019.104430
- Behnami A, Aghayani E, Benis KZ, Sattari M, Pourakbar M. Comparing the efficacy of various methods for sulfate radical generation for antibiotics degradation in synthetic wastewater: degradation mechanism, kinetics study, and toxicity assessment. *RSC Adv.* 2022;**12**(23):14945-14956. DOI: 10.1039/d2ra01618d PMID: 35702226
- Kalantary RR, Rahmatinia M, Moradi M. Data on modeling of UV/Na2S2O8/FeS2 process in amoxicillin removal using Box-Behnken methodology. *Data Brief.* 2018;19:1810-1815. DOI: 10.1016/j.dib.2018.06.109 PMID: 30246081
- Eslami A, Asadi A, Meserghani M, Bahrami H. Optimization of sonochemical degradation of amoxicillin by sulfate radicals in aqueous solution using response surface methodology (RSM). *J Mol Liq.* 2016;222:739-744. DOI: 10.1016/j.molliq.2016.07.096
- Sun X, Qin Y, Zhou W. Degradation of amoxicillin from water by ultrasound-zero-valent iron activated sodium persulfate. *Sep Purif Technol.* 2021;275(1):119080. DOI: 10.1016/j.seppur.2021.119080
- Yang Q, Ma Y, Chen F, Yao F, Sun J, Wang S, et al. Recent advances in photo-activated sulfate radical-advanced oxidation process (SR-AOP) for refractory organic pollutants removal in water. *Chem Eng J.* 2019;**378**:122149. DOI: 10.1016/j.cej.2019.122149
- Javaid R, Qazi UY. Catalytic oxidation process for the degradation of synthetic dyes: an overview. *Int J Environ Res Public Health.* 2019;**16**(11):2066. DOI: 10.3390/ijerph16112066 PMID: 31212717
- Liu P, Wu Z, Abramova AV, Cravotto G. Sonochemical processes for the degradation of antibiotics in aqueous solutions: A review. *Ultrason Sonochem*. 2021;74:105566. DOI: 10.1016/j.ultsonch. 2021.105566 PMID: 33975189
- Lian L, Yao B, Hou S, Fang J, Yan S, Song W. Kinetic study of hydroxyl and sulfate radical-mediated oxidation of pharmaceuticals in wastewater effluents. *Environ Sci Technol.* 2017;51(5):2954-2962. DOI: 10.1021/acs.est.6b05536 PMID: 28151652
- Dehghan S, Kakavandi B, Kalantary RR. Heterogeneous sonocatalytic degradation of amoxicillin using ZnO@ Fe3O4 magnetic nanocomposite: influential factors, reusability and mechanisms. *J Mol Liq.* 2018;264:98-109. DOI: 10.1016/j.molliq.2018.05.020
- Kakavandi B, Esrafili A, Mohseni-Bandpi A, Jonidi Jafari A, Rezaei Kalantary R. Magnetic Fe3O4@ C nanoparticles as adsorbents for removal of amoxicillin from aqueous solution. *Water Sci Technol.* 2014;69(1):147-155. DOI: 10.2166/wst.2013.568

مشابه یا افزایش زیستتخریبی آنها استفاده کرد.

سپاسگزاری

نویسندگان بر خود لازم میدانند از تمام کسانی که در انجام این پژوهش آنان را یاری کردند، تقدیر و تشکر کنند. این مقاله حاصل طرح مصوب دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان با کد اخلاق IR.KMU.1398.528 است.

تعارض منافع

در پژوهش حاضر، هیچگونه تضاد منافعی وجود ندارد.

References

- Ghauch A, Tuqan A, Abou Assi H. Antibiotic removal from water: elimination of amoxicillin and ampicillin by microscale and nanoscale iron particles. *Environ Pollut.* 2009;157(5):1626-1635. DOI: 10.1016/j.envpol.2008.12.024 PMID: 19168269
- Diório A, Díaz-Angulo J, Castellanos RM, Gomes AI, Bergamasco R, Vieira MF, et al. A tubular ceramic membrane coated with TiO2-P25 for radial addition of H2O2 towards AMX removal from synthetic solutions and secondary urban wastewater. *Environ Sci Pollut Res Int.* 2022;29(28):42120-42129. DOI: 10.1007/s11356-021-14297-4 PMID: 33983609
- Belaissa Y, Nibou D, Assadi AA, Bellal B, Trari M. A new heterojunction p-CuO/n-ZnO for the removal of amoxicillin by photocatalysis under solar irradiation. *J Taiwan Inst Chem Eng.* 2016;68:254-265. DOI: 10.1016/j.jtice.2016.09.002
- Jin X, Zha S, Li S, Chen Z. Simultaneous removal of mixed contaminants by organoclays—amoxicillin and Cu (II) from aqueous solution. *Appl Clay Sci.* 2014;102:196-201. DOI: 10.1016/j.clay.2014.09.040
- Moarefian A, Golestani HA, Bahmanpour H. Removal of amoxicillin from wastewater by self-made Polyethersulfone membrane using nanofiltration. *J Environ Health Sci Eng.* 2014;12(1):127. DOI: 10.1186/s40201-014-0127-1 PMID: 25379184
- Tran ML, Fu CC, Juang RS. Removal of metronidazole and amoxicillin mixtures by UV/TiO2 photocatalysis: an insight into degradation pathways and performance improvement. *Environ Sci Pollut Res Int.* 2019;26(12):11846-11855. DOI: 10.1007/ s11356-019-04683-4 PMID: 30820920
- Pham TD, Bui TT, Nguyen VT, Bui TK, Tran TT, Phan QC, et al. Adsorption of polyelectrolyte onto nanosilica synthesized from rice husk: characteristics, mechanisms, and application for antibiotic removal. *Polymers (Basel)*. 2018;**10**(2):220. DOI: 10.3390/polym10020220 PMID: 30966256
- Yaghmaeian K, Moussavi G, Alahabadi A. Removal of amoxicillin from contaminated water using NH4Cl-activated carbon: Continuous flow fixed-bed adsorption and catalytic ozonation regeneration. *Chem Eng J Adv.* 2014;236:538-544. DOI: 10.1016/j.cej.2013.08.118
- Ighalo JO, Igwegbe CA, Aniagor CO, Oba SN. A review of methods for the removal of penicillins from water. J Water Process Eng. 2021;39:101886. DOI: 10.1016/j.jwpe.2020.101886
- Oberoi AS, Jia Y, Zhang H, Khanal SK, Lu H. Insights into the fate and removal of antibiotics in engineered biological treatment systems: a critical review. *Environ Sci Technol.* 2019;53(13):7234-7264. DOI: 10.1021/acs.est.9b01131 PMID: 31244081
- Eniola JO, Kumar R, Barakat MA. Adsorptive removal of antibiotics from water over natural and modified adsorbents. *Environ Sci Pollut Res Int.* 2019;26(34):34775-34788. DOI: 10.1007/s11356-019-06641-6 PMID: 31713137
- Oliveira JT, de Sousa MC, Martins IA, de Sena LM, Nogueira TR, Vidal CB, et al. Electrocoagulation/oxidation/flotation by direct pulsed current applied to the removal of antibiotics from Brazilian

PMID: 24434981

- Lashkaryani EB, Kakavandi B, Kalantary RR, Jafari AJ, Gholami M. Activation of peroxymonosulfate into amoxicillin degradation using cobalt ferrite nanoparticles anchored on graphene (CoFe2O4@ Gr). *Toxin Rev.* 2021;40(2):215-224. DOI: 10.1080/15569543.2019.1582066
- Zhang Y, Xiao Y, Zhong Y, Lim TT. Comparison of amoxicillin photodegradation in the UV/H2O2 and UV/persulfate systems: Reaction kinetics, degradation pathways, and antibacterial activity. *Chem Eng J.* 2019;**372**:420-428. DOI: 10.1016/j.cej. 2019.04.160
- Soltani RD, Mashayekhi M, Khataee A, Ghanadzadeh MJ, Sillanpää M. Hybrid sonocatalysis/electrolysis process for intensified decomposition of amoxicillin in aqueous solution in the presence of magnesium oxide nanocatalyst. *J Ind Eng Chem.* 2018;64:373-382.
- Dulova N, Kattel E, Kaur B, Trapido M. UV-induced persulfate oxidation of organic micropollutants in water matrices. *Ozone Sci Eng.* 2020;**42**(1):13-23. DOI: 10.1080/01919512.2019. 1599711
- 29. Kattel E, Kaur B, Trapido M, Dulova N. Persulfate-based

photodegradation of a beta-lactam antibiotic amoxicillin in various water matrices. *Environ Technol.* 2020;**41**(2):202-210. **DOI:** 10.1080/09593330.2018.1493149 **PMID:** 29932810

- Kumar A, Rana A, Sharma G, Naushad M, Dhiman P, Kumari A, et al. Recent advances in nano-Fenton catalytic degradation of emerging pharmaceutical contaminants. *J Mol Liq.* 2019;290:111177. DOI: 10.1016/j.molliq.2019.111177
- Wang M, Wang Q, Cai Y, Yuan R, Wang F, Qian Y, et al. Efficient degradation and defluorination of perfluorobutyric acid under UV irradiation in the presence of persulfate. *J Clean Prod.* 2021;**327**:129472. DOI: 10.1016/j.jclepro.2021.129472
- Ayanda OS, Aremu OH, Akintayo CO, Sodeinde KO, Igboama WN, Oseghe EO, et al. Sonocatalytic degradation of amoxicillin from aquaculture effluent by zinc oxide nanoparticles. *Environ Nanotechnol Monit Manag.* 2021;16:100513. DOI: 10.1016/ j.enmm.2021.100513
- Pourakbar M, Moussavi G, Shekoohiyan S. Homogenous VUV advanced oxidation process for enhanced degradation and mineralization of antibiotics in contaminated water. *Ecotoxicol Environ Saf.* 2016;**125**:72-77. DOI: 10.1016/j.ecoenv.2015. 11.040 PMID: 26669695